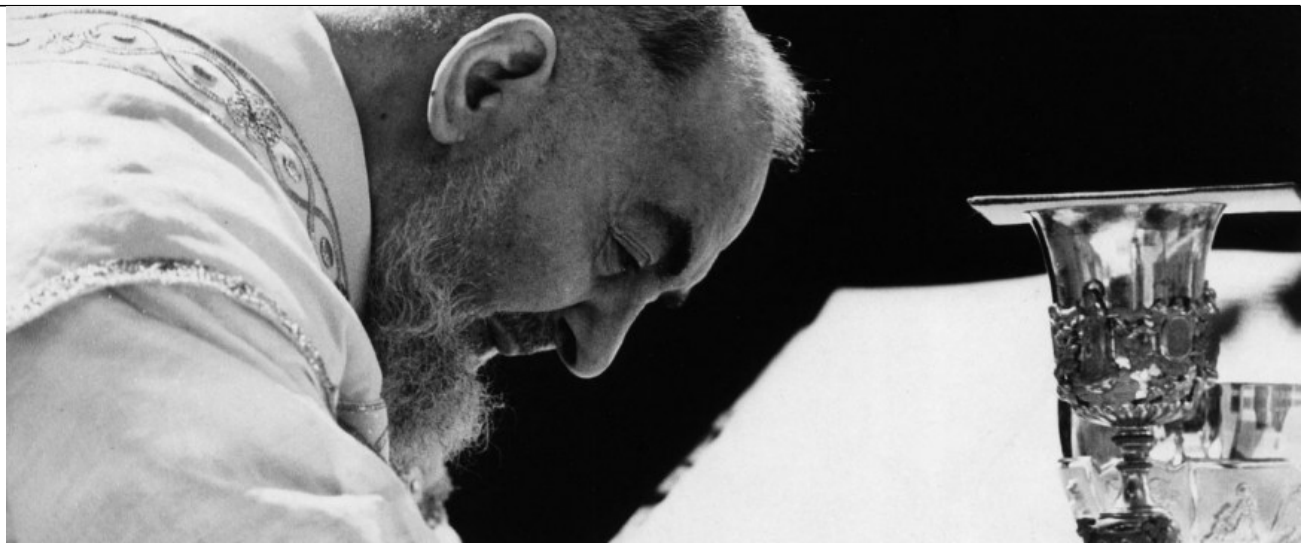

Édesanyám találkozása Pio atyával

2024 december 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az egyszer?, szerény életvitel és a folyamatos egyházi munka példája volt.

?Ezt a történetet az élet írta, pontosabban az Élet Ura, a Nagy Dramaturg, aki együvé rendezte tudatomban és rendelte Édesanyám betegágyához a máriapócsi könnyez? kegyképet, Mindszenty bíboros urunkat és Szent Pio

atya példázatos életét, tanításait.

Ez idáig keveset, nagyon keveset tudtam Pio atyáról, és július óta próbáltam bepótolni mulasztásomat. Két-három naponta ott ültem Édesanyám kórházi ágya mellett, aki már nehezen beszélt, de kezének szorításával, simogatásával beszéltetett, és én újra és újra fölidéztem életútját, otthonait: Bodroghalom, a szül?falu; aztán Vajdácska, Abaújszántó, Tarcal, Garadna, Nyírtelek-Fels?sóskút, Debrecen, a Szvetits, majd Pesterzsébet, Kispest, és Budapesten, a Józsefvárosban az Illés utca, végül 1954-t?l Terézvárosban a Dob utca. Ahogy képzeletben bejártuk a családi térképet, Anyuka szemét kinyitotta és mondta, szinte suttogta: Máriapócs.

Igen, Máriapócs, ahol a nagymama, Forgács Zsuzsanna született, ahol a dédmama Forgács Andrásné Czakó Mária máriapócsi bábaasszony 1905 decemberében az Istenszül? kegyképen a csodálatos könnyezést két alkalommal is megfigyelte és err?l eskü alatt tanúvallomást tett.

Ezt a csodát Anyuka úgy adta nekünk tovább, mint valami ritka örökséget, hitbéli vagyont, amit ?rizni kell, ami rendkívüli érték, ami rendíthetetlen, mert a forrás hiteles, személyes, a rajongásig szeretett dédmamától való.

A magyar Hiszekegy szerz?je, Papp-Váry Elemérné Sziklay Szeréna versbeszéde ezt így rögzíti: „Mert a hit az er?, mert aki hisz, gy?zött. Mert az minden halál és kárhozat fölött Az Élet Urával szövetséget kötött.”
Ezzel az er?s hittel tettem a kórházi éjjeliszekrényre a máriapócsi kegykép fényképes másolatát, és együtt imádkoztunk Édesanyámmal Mindszenty bíboroshoz is, hogy a szövetség még er?sebb legyen, mert az imádság lelkünk fölemelése Istenhez. És suhogott fohászunk a mennynek szent seregéhez, mert mi ott tudjuk a szentek között bíboros urunkat, Isten Szolgáját, bár a vatikáni adminisztrációs hiba miatt neve még nem szerepel a szentek hivatalos lajstromában.

Egy alkalommal, már er?sen július végén Anyuka szelíd arcára egy pillanatra kiült a fájdalom, de gyorsan elsimította, nem akarta, hogy lássam testi gyötrelmét, nem akart nekem fájdalmat okozni.

– Anyuka, tudja, mit mondott Pio atya? – Anyuka kérd?en nézett rám.

– Azt mondta, hogy „az angyalok csak azért féltékenyek ránk, földi halandókra, mert nem szenvedhetnek Istenért.”
– Anyuka egészen fölélénkült.

– Rám is féltékenyek az angyalok?

– Anyukára is.

Anyuka hosszan elgondolkodott. Behunyta szemét, az arca nyugodt volt, talán az angyalokkal is társalgott egy kicsit, talán bocsánatot is kért t?lük. Már azt hittem, hogy elaludt, amikor szinte fölpattantak a szemei.

– Melyik atya mondta ezt?

– Pio atya.

– Beszélj róla. Nem ismerem.

Ezt követ?en a családi legendáriumból fölidézett történetek és az életút állomásai, otthonai után Pio atyáról kellett beszélnem. Pio atyáról kellett beszélnem, akinek élete, tanítása így teljesedett ki el?ttünk.

Arról beszéltem, hogy az egyszer?, szerény életvitel és a folyamatos egyházi munka példája volt Szent Pio atya. Szerzetesi cellája ötven év alatt nem változott semmit. Ugyanaz az egyszer? asztal, szék és ágy volt a cellában 1968-ban, mint 1916-ban.

Pio atya keveset írt – inkább róla, a személyéhez f?z?d? csodás eseményekr?l, gyógyulásokról írtak mások. Rendkívüli munkabírásáról legendák születtek: naponta több órán át gyóntatott; keresztelések, esküv?k, temetések egyházi szolgálója volt. A sok-sok megismert emberi lélekb?l levont következtetése az volt, hogy a világi hiúságok, az anyagiak és a rangok hajszolása miatt eltorzul a lélek, de az Istenbe vetett hit, embertársaink szeretete és alázatos szolgálata képes a gonoszt is legy?zni. Ez a tanítása rendkívül id?szer?, hiszen globális támadás zaklatja, rongálja keresztény hitünket, a családot, a férfinak és n?nek teremtett embert.

– Mit is mondott ez az atya a fájdalomról? A szenvedésr?l? – kérdezte Anyuka többször is.

– „Az angyalok csak azért féltékenyek ránk, földi halandókra, mert nem szenvedhetnek Istenért.”

– Az atyának is fájdalmai voltak? – kérdezte.

És akkor beszéltem arról, hogy Szent Pio atya testén 1910-t?l jelentek meg olyan sebfoltok – stigmák –, amelyek Krisztus testén, tenyerén, lábfején és oldalán köztudottan megvoltak. Ezeket a sebeket több mint öt évtizeden át viselte, szenvedte, és csak a halála el?tt néhány héttel t?ntek el váratlanul és nyomtalanul.

– Ezt nem értem – mondta Anyuka, és újra egészen fölélénkült.

– Erre nincs földi magyarázat – mondtam bizonytalanul, és a csodákról kezdtem beszélni, hogy több megbízható forrás, fültanú szerint Pio atya megjósolta, hogy az 1947-ben az ?t meglátogató fiatal lengyel pap – Karol József Wojtyla – annyira elhivatott, hogy valószín?leg „az egyház legmagasabb pontjára emelkedik” – azaz a katolikus egyház feje, pápa lesz. Talán nem véletlen, hogy ez a hajdani fiatal lengyel pap, II. János Pál pápa avatta 1999-ben boldoggá, majd 2002-ben szentté Pio atyát.

Pio atya szentté avatási dokumentumainak egyikében olvasható, hogy amikor Mindszenty bíborosunkat bebörtönözték, akkor egy reggel a szentmise kellékeivel együtt Pio atya megjelent bíboros urunk cellájában és beszélgettek egymással. Vagyis – próbáltam Anyukának ezt értelmezni – Pio atya egyszerre két helyen volt.

– Ahogy én is, miel?tt jöttél – színesedett ki Anyuka arca. – Itt feküdtem az ágyban, de közben lementem a laposra, tudod, a sóskúti házunk el?tti legel?re, aztán Jolikával és Ibolykával paszulyt szedtünk ebédre. Apuka, a te nagyapád megjött a nyíregyházi piacról, eladta a nyulakat, amit én is megsirattam. Édesapáddal is beszéltem, katonaruhában volt, azt mondta, hogy hamarosan találkozunk, és azt is mondta, hogy örökre szeret.

„Örökre szeret” – visszhangzott bennem, és akkor éjszaka, Pio atya stigmatizációjával kapcsolatban találtam egy történetet, és amikor ezt elmeséltem, újra láttam Anyukát mosolyogni.

Egy híres tudós mondta: „Mi, tudósok, úgy tartjuk, hogy Pio atya olyan hevesen gondolt a Megfeszített Krisztusra, hogy annak hatására rajta is megjelentek a keresztre feszített Jézus sebei.” Amikor ez Pio atya fülébe jutott, ? így intette a hírhozót: „Amikor újra találkozol ezzel a professzorral, mondd meg neki, hogy gondoljon hevesen arra, hogy ? egy ökör. Majd meglátjuk, ett?l kin?nek-e a szarvai!”

Anyuka arca földerült, mosolygott. Ez volt az a pillanat, amikor reménykedtem, hogy mint annyiszor, most is, 93 évesen is képes lesz meggyógyulni.

Teltek a napok, hetek, és mi megbarátkoztunk Pio atyával. Jövendölését, látomását Magyarországról elmondatta velem többször is, a végén már ajkai mozogtak, egy-egy szót utánam mondott: kalitka, gyönyör? madár, szenvedés, páratlan dics?ség, boldogság, nagy hatalmú ?rangyal, hathatós oltalmát országukra.

Ezt az utolsó szót Anyuka mindig kijavította: „országunkra”.

Még arról is beszéltem, hogy nem véletlenül lett Szent Pio atya, a civil szervezetekben önkéntes munkát vállalók véd?szentje. Anyuka láthatóan annak is örült, hogy a Máriapócshoz közeli 1300 lelkes faluban, Nyírcsászáriban 1999-ben a világon els?ként épült olyan templom, amelyet Szent Pio (akkor még boldog Pio atya) tiszteletére szenteltek. Búcsúja szeptember 23-án, Pio atya halálának napján van.

Édesanyámat húgommal, bátyámmal, a családdal és a népes rokonsággal együtt szeptember 23-án – Pio atya emléknapján – temettük Édesapámhoz a pesterzsébeti temet?ben.

És mert az Élet Ura, a Nagy Dramaturg együvé rendezte tudatomban és rendelte Édesanyám betegágyához, ezért a máriapócsi könnyez? Istenszül? kegykép másolata mellett – amit a lakiteleki plébános, Bagi Ferenc áldott meg – Édesanyám mellé a koporsóba tettük Mindszenty bíboros urunk arcképét is, miután elmondtuk hozzá imánkat: „Akadályozd meg, Urunk, hazánkban, a Te Édesanyád országában az istentelen, erkölcstelen, gonosz és nemzetellenes törekvéseket, vértanú hercegprímásunk Mindszenty József és a többi magyar szent közbenjárása által.”

Valamint, ahogy Anyukának megígértem, ott van vele Szent Pio atya der?s arca, messzelátó tekintete és jövendölése Magyarországról, és a szövegben a szavak a föld mélyéb?l, a gyökerekb?l és az égi magasból er?t adnak: kalitka, gyönyör? madár, szenvedés, páratlan dics?ség, boldogság, nagyhatalmú ?rangyal, hathatós oltalmát országukra.

És mi valamennyien kiigazítjuk, együtt mondjuk: országunkra.

Így legyen.

Részlet az Országgy?lés alelnökének készül? önéletrajzi regényéb?l

PIO ATYA JÖVENDÖLÉSE MAGYARORSZÁGRÓL

„Magyarország egy olyan kalitka, amelyb?l egyszer még egy gyönyör? madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dics?ségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan hatalmú ?rangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne er?sebben kérniük hathatós oltalmát országukra.”

Lezsák Sándor - www.magyarnemzet.hu

Ajánló